

Arrest

nr. 304 904 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. DAGYARAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij dient op 26 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 27 juli 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 30 augustus 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben, het soennitisch geloof aan te hangen en van Pathaanse origine te zijn. Van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan woonde u onafgebroken in het dorp Shangar, gelegen in het district Asmaar van de provincie Kunar. Uw familie, met uitzondering van uw broers S. en O. B., woont tot op heden op hetzelfde adres te Shangar.

Uw broer O. werkte sinds uw kindertijd voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP). Door de frequente aanwezigheid van de taliban in uw dorp hield uw familie dit verborgen onder het mom dat uw broer als metser werkte in nabijgelegen provincies.

Uw broer S. reisde in 2015 naar België waar hij op 30 december 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Het CGVS weigerde uw broer op 19 maart 2018 het vluchtelingenstatuut omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de werkzaamheden van O. bij de politie noch aan enige problemen voor uw familie ten gevolge daarvan. S. verkreeg op 19 maart 2018 de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in de provincie Kunar. Uw broer S. ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Vier dagen voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021 kwam uw broer O. avonds gedurende jullie avondmaal thuis. Hij verklaarde dat een aanhanger van de taliban hem herkende tijdens een voertuigcontrole en de ochtend daarop vluchtten u en O. naar Pakistan.

Daags na uw vertrek ontving uw vader via de malik een dreigbrief van de taliban die hij naar uw broer S. in België stuurde.

Zo'n 3 maanden later werd u in Bulgarije opgepakt door de politie en teruggestuurd naar Turkije. Daarbij verloor u het contact met uw broer. Sindsdien heeft u geen nieuws meer van O..

Vanuit Turkije ondernam u nog een tweede, succesvolle poging en doorkruiste nadien Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk met als eindbestemming België. Twee dagen na uw aankomst in België, op 26 maart 2022, diende u uw verzoek tot internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer te worden gedood door de taliban omwille van het werk van O..

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw originele taskara, twee originele certificaten van de politietraining van uw broer, een kopie van de dreigbrief van de taliban, kopieën van foto's van uw broer O. in legeruniform, drie originele certificaten over Nederlandse taallessen en een originele Belgische arbeidsovereenkomst.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U baseert uw vrees op de werkzaamheden van uw broer O. voor de ANP. Wat deze werkzaamheden betreft moet worden opgemerkt dat het CGVS deze werkzaamheden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer S. (CGVS xxx) ongeloofwaardig bevond in een beslissing die luidt als volgt:

Voorts kan er omwille van de zeer vage en weinig consistente verklaringen die u aflegde over het beroep van uw broer niet worden aangenomen dat uw broer werkelijk deel uitmaakte van de Afghaanse nationale politie. Vooreerst verklaarde u niet te weten waar uw broer zijn politieopleiding kreeg. U stelde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u niet wist of het Kabul of Nangarhar was (CGVS I, pg. 12). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS stelde u dat het in Nangarhar was (CGVS II, pg. 5). U wist echter niet op welke basis hij werd opgeleid (CGVS II, pg. 6). Voorts wist u zowel tijdens het eerste als tweede gehoor bij het CGVS niet wat de inhoud van de opleiding van uw broer was en hoe lang zijn opleiding duurde, u stelde enkel dat sommige mensen drie maanden opleiding kregen en anderen zes maanden (CGVS I, pg. 12 & CGVS II, pg. 6). Verder wist u niet van wie uw broer opleiding kreeg en of het buitenlanders of Afghanen waren die deze opleiding verzorgden (CGVS II, pg. 6). U bleek tijdens beide gehoren bij het CGVS ook niet te weten onder welke afdeling of eenheid uw broer viel (CGVS I, pg. 12 & CGVS II, pg. 7). U kon tijdens beide gehoren bij het CGVS evenmin zeggen wie de oversten van uw broer waren (CGVS I, pg. 13 & CGVS II, pg. 7). Ten slotte legde u ook inconsistente verklaringen af over het loon van uw broer. U gaf immers tijdens het eerste gehoor bij het CGVS aan dat u niet wist wat het loon was van uw broer (CGVS I, pg. 13). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS beweerde u echter dat hij tussen de 8000 en 10000 Afghani verdiende (CGVS II, pg. 7). Dergelijke totaal gebrek aan kennis over het beroep van uw broer is weinig aannemelijk aangezien u ook nadat uw broer zich bij de politie aansloot nog contact met hem had. U verklaarde immers tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat hij nog tweemaal naar huis kwam en u hem toen gezien hebt. Daarnaast zou uw vader nog telefonisch contact met hem houden en zou hij u komen opzoeken zijn in het ziekenhuis in Kabul (CGVS II, pg. 6). Bovendien was het feit dat uw broer deel uitmaakte van de Afghaanse politie de oorzaak

van de problemen die u met de Taliban gekend zou hebben. Er kan dan ook gelet op bovenstaande vaststellingen, nl. dat u en uw familie nog contact hadden met uw broer en het beroep van uw broer de oorzaak vormde van uw problemen met de Taliban, redelijkerwijs verwacht worden dat u een goede kennis zou hebben van het werk van uw broer bij de Afghaanse politie. Aangezien u deze kennis vrijwel totaal ontbreekt, kan u dan ook niet aannemelijk maken dat uw broer deel uitmaakte van de Afghaanse politie en u omwille hiervan problemen zou kennen met de Taliban.

Uw verklaringen bevestigen de bovenstaande vaststellingen omtrent dit beweerde werk. Ook u blijkt immers bitter weinig kennis te hebben over de werkzaamheden van uw broer O. bij de ANP.

Gevraagd naar het takenpakket van uw broer kon u enkel antwoorden dat hij 'politietaken' had maar dat u niet wist wat hij precies deed (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 27/07/2023, NPO, p. 9). Daarbij wist u niet precies wanneer hij daar beginnen werken is en hoe hij deze functie had bekomen. Verder kon u op geen enkele wijze situeren waar uw broer gestationeerd was en betrof uw enige antwoord dat hij 'in andere provincies' werkte (NPO p. 10). U wist evenmin met wie uw broer samenwerkte of wie zijn oversten waren (NPO p.11). Voorts kon u van de zeven à acht jaar dat u broer bij de ANP werkte geen enkele informatie geven. Het argument dat u in de eerste jaren van uw broers tewerkstelling als politieagent nog jong was (NPO p.10), is onvoldoende om het ontbreken van bepaalde kennis te verantwoorden. Zelfs van mensen op jongere leeftijd mag er redelijkerwijs worden aangenomen dat ze op zijn minst over bepaalde informatie beschikken. Uw totale desinteresse in het werk van uw broer valt niet overeen te stemmen met het feit dat u tijdens uw gesprek aangaf een 'goed contact' met uw broer te hebben en op de hoogte te zijn van het gevaarlijke karakter van zijn beroep (NPO p.11-12). Aangezien uw verzoek tot internationale bescherming volledig is gecentreerd rond de rol van uw broer bij de ANP kan er op zijn minst worden verwacht dat u een bepaalde kennis heeft over diens rol en verantwoordelijkheden. Hier schoten uw verklaringen echter ruimschoots te kort.

Aangezien er gelet op het voorgaande geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van uw broer O. bij de ANP, kan eveneens geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die daaruit zouden kunnen voortvloeien. Bovendien bevat uw relaas omtrent die vervolgingsfeiten een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden en inconsistenties waardoor deze hoe dan ook niet geloofwaardig zijn.

U haalde aan dat zowel O. als uzelf zijn gevlucht omwille van de 'ontdekking' van uw broer door iemand van de taliban. De geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent wordt echter sterk ondermijnd door het feit dat u geen enkele informatie kon geven over de concrete omstandigheden waarin uw broer werd herkend behalve dat het door een lid van de taliban van de plaats Bar Kalay was (NPO p. 14-15). Het is bijzonder vreemd dat u, gezien de gevolgen op uw verdere levensloop, niet eens hebt gevraagd naar de omstandigheden waarin uw broer ontdekt werd, zoals waar en wanneer dit plaatsvond, en enkel kon specificeren dat het ging over 'een lid van de taliban van Bar Kalay' (NPO p.14). De consequenties van deze gebeurtenis zijn voor u immers van immens belang (i.e. het verlaten van uw geboortedorp en het ondernemen van een risicovolle reis). In het licht van deze gebeurtenissen is het niet ernstig dat u daar geen vragen bij had, noch enige poging hebt ondernomen om de identiteit van desbetreffend persoon te achterhalen (NPO p. 16).

Verder verklaarde u dat u vier dagen voor de machtsovername vertrokken bent uit Afghanistan (NPO p. 5, 13), waarna u aangaf zo'n drie maand later in Bulgarije te zijn toegekomen (i.e. eind 2021, NPO p. 17). Dit is echter onverenigbaar met uw Facebookprofiel (NPO, p. 19). Immers, daaruit blijkt dat u reeds in november 2020 een foto van uzelf in Turkije op uw profiel plaatste (NPO, p. 19) terwijl u de door u voorgehouden gebeurtenissen in het jaar nadien situeerde. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, kon u enkel antwoorden dat u niet wist hoe dat kwam (NPO p.20). Aangezien u bevestigde dat de foto in Turkije genomen werd (NPO p.19) en u nooit eerder Afghanistan had verlaten (NPO p.5), kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beschreven vervolgingsfeiten in Afghanistan bijna een jaar later.

Tot slot kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u sinds jullie arrestatie in Bulgarije alle contact verloor met uw broer O. en er niet in slaagde dit contact te herstellen (NPO, p. 16-17). U beweerde aanvankelijk dat O. over geen enkel sociaal medium beschikte (NPO, p. 18) maar bevestigde na confrontatie dat een profiel onder de naam "O. M." uw broer betreft (NPO, p. 20). O. plaatste op 10 februari 2023 echter nog een foto op zijn profiel hetgeen de geloofwaardigheid van zijn vermissing sinds jullie arrestatie in Bulgarije geheel ondermijnt. Uw laconieke antwoord na confrontatie met zijn recente Facebookactiviteit dat het goed nieuws is maar dat u niet weet waar hij is (NPO, p. 20), versterkt verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Dat u niet op de hoogte was van zijn Facebookprofiel klemt bovendien met de vaststelling dat O. twee jaar geleden een reactie plaatste op uw foto in Turkije en u deze reactie heeft beantwoord (zie administratief dossier). Hieruit kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u wel degelijk op de hoogte was van het Facebookprofiel van uw broer maar dat u dit profiel voor het CGVS verborgen trachtte te houden omdat deze informatie niet strookt met uw overige verklaringen. Deze vaststellingen ondermijnen hoe dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EA_SO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EA_SO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat

heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de COIFocus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of

uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook - in concreto - aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks - in concreto - aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Wat betreft de foto's van O. moet worden opgemerkt dat het onmogelijk is om de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin dergelijke foto's worden genomen na te gaan waardoor de bewijswaarde ervan nihil is. Uit niets blijkt overigens de familiale band tussen u en de persoon op de foto's. Wat betreft de dreigbrief en overige documenten van O. werk moet worden aangestipt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. De authenticiteit van zowel het Nederlands taalcertificaat en de door u afgelegde arbeidsovereenkomst wordt door het CGVS niet betwist maar hebben als dusdanig geen impact op deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden

geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 12 maart 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

1. EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
2. EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
3. EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
4. EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
5. EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
6. EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
7. EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
8. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
9. UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker maakt op 12 maart 2024 een aanvullende nota over teneinde de volgende documenten aan de Raad ter kennis te brengen: opleidingscertificaten Nederlands van 8 maart 2023 en van 24 november 2023, een arbeidsovereenkomst van 25 oktober 2022 voor onbepaalde duur, halftijdse tewerkstelling, kopie van identiteitskaart broer S.B..

Verzoeker maakt op 20 maart 2024 een aanvullende nota over waarin hij reageert op de aanvullende nota van verweerder en citeert uit diverse rapporten, een aanbevelingsbrief van de werkgever van 19 maart 2024, loonfiches, foto's van groepsactiviteit kajak, *addendum* arbeidsovereenkomst van 26 januari 2024 voltijdse tewerkstelling, aanbevelingsbrief van leerkrachten Nederlandse taal van 1 maart 2024 en een attest van 19 maart 2024 van het project (...) waarin de projectdeskundige verklaart dat verzoeker deelneemt aan de integratie activiteiten sinds september 2021.

4. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de CGVS beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. Onderzoek van het beroep

5.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10.2 In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In essentie voert hij aan dat verweerder niet op correcte wijze zijn verzoek om internationale bescherming heeft beoordeeld. Hij gaat daarbij ook uitgebreid in op de situatie voor terugkeerders en verwestering zowel voor als na de machtsovername door de taliban.

Hij verzoekt de Raad om in hoofddorde de vluchtelingenstatus te erkennen, in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing te willen vernietigen en het dossier terug te sturen naar verweerder voor bijkomend onderzoek.

5. 3 Beoordeling door de Raad

Ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, voerde verzoeker in hoofddorde een vrees voor vervolging aan ten aanzien van de taliban omwille van de activiteiten van zijn broer O. voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP).

In de bestreden beslissing weigert verweerder aan verzoeker een internationale beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid van zijn verklaringen, tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en een gebrek aan bewijskracht van de door hem voorgelegde stukken.

Wat betreft het risico voor terugkeerders en de vrees om als verwesterd en afvallig te worden beschouwd, wijst verzoeker in het verzoekschrift op het volgende:

“Betreffende de verwestering van verzoekende partij

Verzoekende partij verliet Afghanistan reeds enige tijd geleden, met name op 2021.

Verzoekende partij kwam in België aan op 26.03.2022 en zij diende hier op 28.03.2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ondertussen heeft de Taliban de macht gegrepen in Afghanistan, waardoor verzoekende partij een bijkomende vrees heeft om beschouwd te worden als “afvallige”, “niet-gelovige”, “geen goede moslim”, et cetera.

De vrees van verzoeker heeft bijgevolg eveneens te maken met het feit dat zij zich al jaren niet meer in Afghanistan bevindt en zich anders is beginnen te gedragen en kleden. Zij luistert bovendien heden ten dage ook naar Westerse muziek. Deze vrees kadert zich binnen het meer uitgebreide concept van verwestering of europeanisering.

Vooreerst dient men op te merken dat het erg moeilijk kan zijn voor Afghaanse onderdanen om een specifieke vervolging in dit kader te bewijzen. Enerzijds is de vervolging vaak niet persoonlijk te staven, omdat de vervolgingsfeiten ingebed zitten in de manier waarop de Afghaanse samenleving de Afghaanse burgers behandelt in het algemeen, en er aldus geen specifiek persoonlijk bewijs voorhanden is. Anderzijds is het vaak ook zo dat het voor Afghaanse onderdanen die zijn teruggekeerd uit het Westen gaat om een toekomstige, vermoedelijke vervolging wegens hun gepercipieerde verwestering, en er opnieuw geen bewijs uit het verleden voorhanden is.

Het hoeft geen betoog dat de Taliban sterk gekant is tegen deze verwestering en/of europeanisering, waarbij mensen uit de Westerse wereld en/of Europa als ongelovigen aanschouwd worden.

Inderdaad, volgens verschillende bronnen, kan Europeanisatie of verwestering, in geval van een terugkeer naar Afghanistan, een bijkomend risico op vervolging met zich meebrengen.

De Verenigde Naties Vluchtelingenorganisatie (UNHCR) stelde reeds in haar eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30.08.201812:

“There are reports of individuals who returned from Western countries having been threatened, tortured or killed by AGEs on the grounds that they were perceived to have adopted values associated with these countries, or they had become “foreigners” or that they were spies for or supported a Western country. Returnees are reportedly often treated with suspicion by the local community as well as by State officials, leading to discrimination and isolation. Individuals who fall under other profiles, such as profile 1.e (humanitarian workers and development workers) and profile 1.i (women in the public sphere) may similarly be accused by AGEs for having adopted values and/or appearances associated with Western countries, and may be targeted for that reason.”

Vrije vertaling:

“ Er zijn berichten dat personen die teruggekeerd zijn uit westerse landen door AGE's zijn bedreigd, gemarteld of gedood omdat ze werden verondersteld waarden te hebben verbonden aan deze landen, of omdat ze 'buitenlanders' waren geworden of dat ze spionnen voor of ondersteunden een westers land. Teruggekeerden worden naar verluidt vaak met wantrouwen behandeld door de lokale gemeenschap en door overheidsfunctionarissen, wat leidt tot discriminatie en isolatie. Personen die onder andere profielen vallen, zoals profiel 1.e (humanitaire hulpverleners en ontwikkelingswerkers) en profiel 1.i (vrouwen in de publieke sfeer), kunnen op dezelfde manier door AGE's worden beschuldigd van het hebben van waarden en / of uiterlijkheden die verband houden met westerse landen, en kunnen om die reden het doelwit zijn.”

Ook Nansen, de implementerende partner van UNHCR in België, stelt dat:”Afghanen die beschouwd worden als ‘verwesterd’ lopen immers het risico bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de Taliban, op grond van het vermoeden dat zij Westerse waarden hebben geïnternaliseerd of ‘vreemdelingen’ of spionnen zijn geworden. Daarnaast is er ook een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het Taliban regime. Uit verschillende berichtgeving blijkt immers dat de Taliban een strikte interpretatie van de sharia hanteert, alsook een strikte controle op het dagelijks leven van

de Afghaanse onderdanen, zoals strenge bestraffing en executies, beperkingen van vrouwenrechten, onderwijs, gezondheidszorg, etc.”²

In het Country of Origin Information Report van januari 2022 van EASO blijkt dat de belofte van de Taliban, waarbij zij stelden dat mensen hun dagelijkse leven konden hervatten, niet volledig nageleefd wordt. Waardoor er geen garantie bestaat dat zoekende partij niet aan vervolging zal onderworpen worden bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan:

“Reactions to behaviour perceived as non-compliant with Taliban moral and religious norms seemed to differ. According to journalist Ali Latifi, the top leadership’s assurances that people could resume their daily lives did not ‘reach the bottom’, and there were instances of fighters subjecting people to violence or verbal confrontations. For instance, men were reportedly stopped and harassed by Taliban fighters for wearing Western style clothes or cutting beards, and women for leaving their homes without a male relative or not wearing a burqa.”

Vrije vertaling:

De reacties op gedragingen die als niet in overeenstemming met de morele en religieuze normen van de Taliban werden beschouwd, leken te verschillen. Volgens journalist Ali Latifi bereikten de verzekeringen van de top dat de mensen hun dagelijkse leven konden hervatten, niet "de bodem" en waren er gevallen waarin strijders mensen onderwierpen aan geweld of verbale confrontaties. Zo zouden mannen door Talibanstrijders zijn aangehouden en lastiggevallen omdat zij westerse kleding droegen of hun baard afknipten, en vrouwen omdat zij hun huis verlieten zonder een mannelijk familielid of geen burqa droegen.).

Recent werd er door het Zwitserse Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés (OSAR) een thematisch rapport⁷ van 21.03.2021 gepubliceerd, waarin men kan lezen:

“Selon Friederike Stahlmann, l’émigration vers l’Europe est perçue par les talibans comme un acte de résistance politique. Cela a pour conséquence de mettre en danger de mort tous ceux qui sont perçus comme des opposants, car ils seraient déclarés apostats, espions ou étrangers.

Être allé en Europe est un motif de persécution pour les talibans. D’après Friederike Stahlmann, le fait d’avoir été en Europe est suffisant pour faire l’objet de persécutions de la part des talibans. Dans deux cas, les lettres de menace faisaient explicitement référence aux pays de refuge en Europe dans lesquels les personnes renvoyées avaient demandé l’asile.

Une famille a dû verser de l’argent à des voisins pour se protéger, car on les menaçait de révéler aux talibans le retour du fils. Un comportement supposé non islamique en Europe peut également devenir un motif de persécution par les talibans. Au total, un peu moins d’un cinquième des 31 rapatriés avaient été directement menacés par les talibans en raison de leurs séjours en Europe, ou ont fait l’objet d’un chantage avec la menace d’une trahison envers les talibans.

«Infidélité» (comportement immoral), trahison et espionnage. Le HCR décrit dans les Principes directeurs du HCR relatifs à l’éligibilité dans le cadre de l’évaluation des besoins de protection internationale des demandeurs d’asile afghans, comme mentionné en guise d’introduction, que les rapatriés prétendent «occidentalisés»; considérés comme des «étrangers» ou des espions; sont menacés, torturés ou tués par des groupes antigouvernementaux. Le HCR constate également que, les hommes et les femmes se trouvant dans les zones qui sont sous le contrôle effectif des talibans et d’autres forces antigouvernementales, risquent d’être accusés de comportements immoraux et d’être condamnés à de lourdes peines, y compris la flagellation et la mort par les structures judiciaires parallèles de ces forces antigouvernementales. Selon Friederike Stahlmann, les talibans considèrent l’exil vers un pays occidental, vers les pays des «occupants infidèles», comme une forme de défection. Une autre accusation qui peut suivre et qui apparaît également dans les lettres de menaces adressées aux rapatriés ou à leurs familles est l’espionnage. Le problème des rapatriés est qu’ils sont de toute façon accusés de ne pas avoir respecté les règles dans l’Occident infidèle. Une étude plus ancienne du Refugee Support Network (RSN) d’avril 2016 a également conclu que les rapatriés étaient en danger car les talibans pouvaient les considérer comme des infidèles et des espions.

Le fait que les talibans continuent apparemment à s’en tenir à cette évaluation est démontré par la vidéo des talibans de juin 2020 rendue publique par Long War Journal, intitulée "Real Men 4", dans laquelle "l’athéisme, le communisme, la laïcité, la démocratie et d’autres idéologies occidentales et infidèles sataniques" sont décrits comme des "croyances déviantes toxiques".

La désignation «infidèle» n’est pas forcément liée à la religion, il s’agit plutôt d’une accusation politique, qui était également liée au risque de menace de mort ou d’avertissement d’un meurtre.

Friederike Stahlmann estime que, sur le sujet de l’apostasie, il faut faire une distinction entre ceux qui font preuve d’un certain comportement en ce qui concerne la religion et la foi et l’opposition qui leur est attribuée par les talibans, qui est également désignée comme de l’apostasie. Selon Friederike Stahlmann, les deux variantes se rejoignent chez les rapatriés.

Le recrutement. D’après l’EASO, plusieurs sources laissent à penser que les rapatriés sont plus exposés au risque de recrutement par des groupes armés.”³

(Vrije vertaling : Volgens Friederike Stahlmann wordt emigratie naar Europa door de Taliban opgevat als een daad van politiek verzet. Dit heeft tot gevolg dat allen die als tegenstanders worden beschouwd het gevaar lopen ter dood te worden gebracht, omdat zij tot afvalligen, spionnen of vreemdelingen zouden worden verklaard.

In Europa geweest zijn is een reden voor vervolging door de Taliban. Volgens Friederike Stahlmann is in Europa geweest zijn voldoende om door de Taliban te worden vervolgd. In twee gevallen werd in de dreigbrieven uitdrukkelijk verwezen naar de toevluchtsoorden in Europa waar de repatrianten asiel hadden aangevraagd.

Eén familie moest geld betalen aan burens om zich te beschermen, omdat zij dreigden de Taliban te vertellen over de terugkeer van hun zoon. Verondersteld on-islamitisch gedrag in Europa kan ook een reden worden voor vervolging door de Taliban. In totaal was iets minder dan een vijfde van de 31 repatrianten rechtstreeks door de Taliban bedreigd wegens hun verblijf in Europa, of werd gechanteerd met de dreiging van verraad aan de Taliban.

"Ontrouw" (immoreel gedrag), verraad en spionage. De UNHCR beschrijft in de in de inleiding genoemde "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing International Protection Needs of Afghan Asylum Seekers" (UNHCR-richtsnoeren voor de beoordeling van de internationale beschermingsbehoeften van Afghaanse asielzoekers) dat repatrianten die zogenaamd "verwesterd" zijn; als "buitenlanders" ofspionnen worden beschouwd; door anti-regeringsgroepen worden bedreigd, gemarteld of gedood. De UNHCR wijst er tevens op dat mannen en vrouwen in gebieden die onder de daadwerkelijke controle van de Taliban en andereantiregeringskrachten staan, het risico lopen te worden beschuldigd van immoreel gedrag en te worden veroordeeld tot strenge straffen, waaronder geseling en de dooddoor de parallelle gerechtelijke structuren van deze antiregeringskrachten.

Volgens Friederike Stahlmann beschouwen de Taliban ballingschap naar een westers land, naar de landen van de "ongelovige bezetters", als een vorm vanoverloperij. Een andere beschuldiging die kan volgen en die ook voorkomt in dreigbrieven aan repatrianten of hun familie is spionage. Het probleem met repatrianten is dat zij ervan beschuldigd worden zich in het ongelovige Westen toch al niet aan de regels te houden. Een oudere studie van het Refugee SupportNetwork (RSN) uit april 2016 concludeerde ook dat repatrianten gevaar liepen omdat de Taliban hen als ongelovigen en spionnen zouden kunnen zien.

Dat de Taliban blijkbaar nog steeds vasthouden aan dit oordeel blijkt uit de door Long War Journal openbaar gemaakte Taliban-video van juni 2020, getiteld "Real Men 4", waarin "atheïsme, communisme, secularisme, democratie en andere westerse en satanische ongelovige ideologieën" worden omschreven als "giftige afwijkende overtuigingen".

De benaming "ongelovige" houdt niet noodzakelijk verband met godsdienst, maar is veeleer een politieke beschuldiging, die ook verband hield met het risico van een doodsb bedreiging of een waarschuwing voor moord. Friederike Stahlmann is van mening dat er met betrekking tot afvalligheid een onderscheid moet worden gemaakt tussen degenen die een bepaald gedrag ten aanzien van godsdienst en geloofvertonen en het verzet dat hun door de Taliban wordt toegeschreven en dat ook als afvalligheid wordt aangeduid. Volgens Friederike Stahlmann komen de twee varianten samen bij de repatrianten.

Aanwerving:

Volgens EASO wijzen verschillende bronnen erop dat repatrianten een groter risico lopen op rekrutering door gewapende groepen.).

Zie ook:

"In their December 2019 report, UNHCR quoted F. Stahlmann who concluded that: 'The fact of having been in Europe is enough to be targeted by the Taliban. From the Taliban's point of view, Afghans who risked their lives to ask the "infidel occupiers" forprotection "clearly defected to the other side." They are not only accused of being infidels, but also of being spies and traitors.' In an online event organized by the ACCORD in May 2020, Stahlmann noted that in relation to the Taliban, the accusation of being an unbeliever may have two meanings, religious and political. The latter could imply a person who was in contact with their perceived enemy.

According to Stahlmann, emigration to Europe is seen as an act of political oppositionby the Taliban.

All those seen as the opponents could be declared apostates, spies orforeigners, which could bring them to a deadly danger.⁹⁴ Two deportees from Australia have been previously killed by the Taliban on the ground of being in an infidel country. In 2016, RSN reported on a young returnee from Norway killed by the Taliban. In their annual report covering 2019, Amnesty International stated that '[u]pon their return, many Afghans were exposed to renewed threats and violence from armed groups and local militias they had sought to escape', without providing further details.

According to Friederike Sstahlmann, returnees from Europe could be betrayed to the Taliban also in big cities Kabul, Herat, Mazar-e Sharif and Jalalabad and the risk [informal translation] 'is really based only on the escape [to Europe]'. The source further indicates that there is 'a big difference' between those who had gone to Iran and those who had gone to Europe and that emigration to Iran is not sot seen as 'an escape' by the Taliban. F. Stahlmann has documented a case of two Afghans returned to Afghanistan from Germany, who were arrested by the Taliban at a checkpoint.

They came under the suspicion because they didn't wear a beard. They were later mistreated because they were suspected of working for 'the unbelievers'.The same source concluded that [informal translation] 'violence against deportees or their families due to their return is not only to be expected, but also occurs within a very short time.'

Accusations made to the returnees include lack of belief, espionage and betrayal. Some 20 % of 31 deportees in the Stahlmann's study were either directly threatened by the Taliban or blackmailed to be handed over to the Taliban because of their stay in Europe. Similarly, an older study from April 2016 by the RSN found that returnees were in danger because the Taliban could see them as infidels and spies.

Sources suggest that returnees may be at higher risk of recruitment by armed groups. Moreover, men and women accused of immoral behavior in the Taliban controlled areas can face sentences including lashings and death.

On 31 July 2019, the attack on the Department of Refugees and Returnees in Jalalabad left 15 people dead.

In June 2020, FDD's Long War Journal informed about a Taliban video that called 'atheism, communism, secularism, democracy, and other satanic western and disbelieving ideologies' 'poisonous deviant beliefs'.⁴

Vrije vertaling: In hun rapport van december 2019 citeerde UNHCR F. Stahlmann die concludeerde dat: 'Het feit dat je in Europa bent geweest, is genoeg om doelwit te zijn van de Taliban. Vanuit het oogpunt van de Taliban zijn Afghansen die hun leven riskeerden om de "ongelovige bezetters" om bescherming te vragen "duidelijk overgelopen naar de andere kant." Zij worden er niet alleen van beschuldigd ongelovig te zijn, maar ook spionnen en verraders te zijn'. In een online evenement georganiseerd door de ACCORD in mei 2020, merkte Stahlmann op dat in relatie tot de Taliban, de beschuldiging een ongelovige te zijn twee betekenissen kan hebben, religieus en politiek. Het laatste kon betekenen dat iemand in contact stond met zijn vermeende vijand.

Volgens Stahlmann wordt emigratie naar Europa door de Taliban gezien als een daad van politiek verzet.

Allen die als de tegenstanders worden gezien, kunnen tot afvalligen, spionnen of vreemdelingen worden verklaard, waardoor zij in levensgevaar kunnen komen.⁹⁴ Twee gedeporteerden uit Australië zijn eerder door de Taliban gedood op grond van het feit dat zij zich in een ongelovig land bevonden. In 2016 berichtte RSN over een jonge repatriant uit Noorwegen die door de Taliban werd gedood. In hun jaarverslag over 2019 verklaarde Amnesty International dat "[veel Afghansen] bij hun terugkeer opnieuw werden blootgesteld aan bedreigingen en geweld van gewapende groepen en lokale milities die zij hadden proberen te ontvluchten", zonder verdere details te verstrekken.

Volgens Friederike Stahlmann konden repatrianten uit Europa ook in de grote steden Kaboel, Herat, Mazar-e Sharif en Jalalabad aan de Taliban worden verraden en is het risico [informele vertaling] "eigenlijk alleen gebaseerd op de ontsnapping [naar Europa]". De bron geeft verder aan dat er "een groot verschil" is tussen degenen die naar Iran waren gegaan en degenen die naar Europa waren gegaan en dat emigratie naar Iran door de Taliban niet sot als "een ontsnapping" wordt gezien. F. Stahlmann heeft een geval gedocumenteerd van twee Afghansen die uit Duitsland naar Afghanistan waren teruggekeerd en door de Taliban bij een controlepost waren gearresteerd. Zij werden verdacht omdat zij geen baard droegen. Later werden zij mishandeld omdat zij ervan verdacht werden voor "de ongelovigen" te werken. Alleen te verwachten is, maar ook binnen zeer korte tijd voorkomt.

Beschuldigingen aan het adres van de repatrianten zijn onder meer gebrek aan geloof, spionage en verraad. Zo'n 20 % van de 31 gedeporteerden in de studie van Stahlmann werd ofwel rechtstreeks bedreigd door de Taliban of gechanteerd om te worden overgedragen aan de Taliban vanwege hun verblijf in Europa. Evenzo bleek uit een oudere studie uit april 2016 van de RSN dat repatrianten gevaar liepen omdat de Taliban hen zou kunnen zien als ongelovigen en spionnen.

Bronnen suggereren dat repatrianten mogelijk een hoger risico lopen op rekrutering door gewapende groepen. Bovendien kunnen mannen en vrouwen die beschuldigd worden van immoreel gedrag in de door de Taliban gecontroleerde gebieden, veroordeeld worden tot onder meer zweepslagen en de dood.

Op 31 juli 2019 vielen bij de aanval op het departement voor vluchtelingen en repatrianten in Jalalabad 15 mensen dood.

In juni 2020 berichtte FDD's Long War Journal over een video van de Taliban waarin "atheïsme, communisme, secularisme, democratie en andere satanische westerse en ongelovige ideologieën" "giftige afwijkende overtuigingen" worden genoemd.).

Het eerder aangehaalde rapport van Nansen stelt op haar beurt⁵:

"Verschillende rapporten wijzen op het verhoogde risico op vervolging door de Taliban omwille van gepercipieerde verwestering. Er zijn heel wat voorbeelden van incidenten waarbij de Taliban terugkeerders heeft gearresteerd of vermoord. Het EASO-rapport "Afghan nationals perceived as 'Westernised'" verwijst bijvoorbeeld naar twee terugkeerders uit Australië die werden vermoord door de Taliban omwille van hun verblijf in een ongelovig land. F. Stahlmann (2019) heeft het dan weer over twee Afghansen die terugkeerden vanuit Duitsland en die werden gearresteerd en later mishandeld omdat ze ervan verdacht werden te werken voor 'de ongelovigen'. Ook het rapport van de Refugee Support Network heeft het bijvoorbeeld over een jonge terugkeerder uit Noorwegen die werd onthoofd door de Taliban omdat hij internationale papieren en een bankkaart bij zich had. Het rapport haalt nog verschillende andere incidenten aan van jongeren die gevisieerd werden door de Taliban omwille van hun terugkeer uit het Westen."

Uit een EASO-rapport van 2017 blijkt dat in de meeste gevallen, wanneer een jongeman terugkeert uit Europa, de buurt naar hem zal komen en met hem gedurende meerdere dagen thee zal drinken. Buren kijken in feite toe om te zien hoe deze persoon is veranderd. Bovendien legt het rapport uit dat het in Afghanistan erg moeilijk is om zich te verdedigen tegen al dan niet valse beschuldigingen dat men een spion is, een losse

*moraal heeft of men geen goede moslim meer is. Er wordt verder uitdrukkelijk gesteld dat het uiten van bepaalde meningen omtrent de Islam of gender, als uitdagend beschouwd kunnen worden waardoor jongeren die langere tijd in Europa hebben doorgebracht in gevaar kunnen komen.*⁶

In het reeds eerder vermelde OSAR-rapport van 21.03.2021 wordt verwezen naar EASO en gesteld dat personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in het buitenland moeilijkheden kunnen ondervinden met opnieuw te integreren in de Afghaanse maatschappij:*

“Comme le décrit l'EASO, les rapatriés peuvent être exposés à un environnement libéral, pendant le temps passé à l'étranger, ce qui peut compliquer l'intégration en Afghanistan. L'EASO se réfère à différentes sources, selon lesquelles le rejet par la société et la famille peut être déclenché par différents comportements ou par l'apparence:

- 5. L'utilisation de Skype, pour discuter avec des amis à l'étranger*
- 6. Adopter une attitude relâchée à l'égard de la religion*
- 7. La consommation d'alcool*
- 8. Parler avec un accent*
- 9. Engager une conversation alors que personne ne parle à la personne concernée*
- 10. Aller dans une salle de sport*
- 11. La coupe de cheveux*
- 12. Le style vestimentaire”⁷*

Vrije vertaling :

Zoals beschreven door het EASO, kunnen repatrianten tijdens hun verblijf in het buitenland worden blootgesteld aan een liberale omgeving, hetgeen de integratie in Afghanistan kan bemoeilijken.

EASO verwijst naar verschillende bronnen, volgens welke afwijzing door de samenleving en familie kan worden uitgelokt door verschillend gedrag of door het uiterlijk:

- 13. Skype gebruiken om te chatten met vrienden in het buitenland*
- 14. Een ontspannen houding aannemen tegenover godsdienst*
- 15. Het drinken van alcohol*
- 16. Spreken met een accent*
- 17. Een gesprek beginnen terwijl niemand met de betrokkene praat*
- 18. Naar een sportschool gaan*
- 19. Kapsel*
- 20. Kledingstijl).*

Het OSAR-rapport gaat verder:

“Une «occidentalisation» non dissimulable. Friederike Stahlmann a souligné que les Afghans rapatriés d'Occident sont également identifiés par des inconnus comme «occidentalisés», et sont menacés ou attaqués, car ils sont considérés comme des traîtres ou des infidèles. Le terme «qarb-zadeh» en Dari qui veut dire littéralement «occidentalisé» est utilisé pour décrire le fait de reconnaître spontanément des rapatriés par exemple au travers de l'expression verbale et des émotions, du contact visuel, de l'attitude et de la gestuelle, voir même des interactions sociales. Friederike Stahlmann dans le cadre d'une conférence en ligne de l'ACCORD en mai 2020 a indiqué que ces changements chez les personnes concernées ne peuvent pas être dissimulés si facilement. Il était assez troublant de constater que les rapatriés des pays occidentaux étaient immédiatement reconnaissables.

(...)

Durée du séjour à l'étranger. Plus les rapatriés ont passé de temps à l'étranger, plus il leur est difficile de dissimuler et de s'adapter aux changements de comportement et d'apparence. D'après le Danish Refugee Council (DRC), plus la personne est restée longtemps hors d'Afghanistan, plus elle était «éloignée» et plus elle sera soupçonnée d'être «occidentalisée».”(eigen benadrukking)

Vrije vertaling:

Een onverhulde "verwesterlijking". Friederike Stahlmann wees erop dat uit het Westen gerepatrieerde Afghanen ook door vreemden als "verwesterd" worden geïdentificeerd, en worden bedreigd of aangevallen, omdat zij als verraders of ongelovigen worden beschouwd. De term "qarb-zadeh" in het Dari, wat letterlijk "verwesterd" betekent, wordt gebruikt om de spontane herkenning van repatrianten aan te duiden door middel van bijvoorbeeld verbale uitdrukking en emoties, oogcontact, houding en gebaren, en zelfs sociale interacties. Friederike Stahlmann wees er in een ACCORD online conferentie in mei 2020 op dat deze veranderingen bij mensen niet zo gemakkelijk verborgen kunnen worden. Het was nogal verontrustend dat repatrianten uit westerse landen onmiddellijk herkenbaar waren.

(...)

Aangezien de Taliban ondertussen de controle over Afghanistan hebben, en bijgevolg ook het maatschappelijke leven in een zekere mate bepalen, is dit risico des te groter.

Bovendien wordt er in het OSAR-rapport gesteld dat alle repatrianten er impliciet van verdacht worden zich te hebben aangepast aan de Europese cultuur en levenswijzen.

Hierboven werd door middel van objectieve en verifieerbare bronnen aangetoond dat er een risico op vervolging kan bestaan bij eventuele terugkeer naar Afghanistan vanwege de verwestering van verzoekende partij.

Dit risico heeft zich evenwel nog niet geopenbaard omwille van de simpele reden dat verzoekende partij niet is teruggekeerd naar Afghanistan en zich nog steeds op het Belgische grondgebied bevindt. Doch kan men niet zomaar stellen, zonder degelijk onderzoek te voeren naar dit risico, dat het risico onbestaande zou zijn. De verwerende partij had op zijn minst moeten onderzoeken of er sprake is van een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekende partij, rekening houdende met alle elementen die voor haar liggen. Uw Raad oordeelde, met betrekking tot dit risico, recentelijk in het geval van een persoon die sinds 2018 in België verblijft en voor wie het CGVS overging tot een beslissing niet-ontvankelijk volgend verzoek als volgt: “In het EASO COI Afghanistan van januari 2022 wordt ingegaan op de situatie van personen die een verzoek om internationale bescherming in het Westen ingediend hebben en zij die terugkeren vanuit het Westen naar Afghanistan. Daarbij wordt vermeld dat een woordvoe[r]der van de de-factoregering op een vraag van een journalist antwoordde dat terugkeerders uit Oostenrijk tot het Afghaanse grondgebied zullen toegelaten worden, maar dat de zaak daarna aan een rechtbank zal worden voorgelegd om te beslissen hoe verder te gaan. Hierbij was het niet duidelijk of de woordvoerder terugkeerders in het algemeen bedoelde of alleen terugkeerders die in het buitenland misdaden hadden begaan. Verder valt ook te lezen dat volgens een Afghaanse mensenrechtendeskundige er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige taliban-segmenten bestaat over personen die Afghanistan verlaten hebben. Afghanen die zijn vertrokken worden gezien als mensen die geen islamitische waarden hebben of op de vlucht zijn voor dingen die zij hebben gedaan. Wel hebben de taliban begrip voor mensen die in het buitenland werken en periodiek terugkeren. De taliban geven zelfs bij voorrang een paspoort aan Afghaanse arbeiders die in het buitenland werken, omdat het een inkomen voor het land betekent. Ook heeft een Afghaanse professor verklaard dat de taliban begrip hebben voor personen die Afghanistan omwille van economische redenen verlaten hebben en daarom in het Westen verblijven (EASO COI Afghanistan januari 2022, p. 56).”

Aangaande de problematiek voor terugkeerders en verwestering is de Raad van oordeel dat, gelet op de gegevens waarover hij in de huidige fase van de procedure beschikt, de asielautoriteiten met een grote voorzichtigheid het onderzoek moeten doen van de vrees die wordt aangevoerd door een Afghaanse onderdaan die terugkeert uit het Westen, in het bijzonder omdat er nog steeds onduidelijkheden blijven bestaan met betrekking tot de huidige perceptie en mogelijke behandeling van personen die het land hebben verlaten en geruime tijd in het Westen hebben doorgebracht.

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022, p. 25 e.v.). In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 30).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-oppperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen

hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in theorie een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de Taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

Toch kan in het algemeen niet worden gesteld dat er een gegronde vrees voor vervolging kan worden verondersteld voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa alleen vanwege zijn of haar verblijf in deze regio (zie in die zin, RvV (drie rechters) 12 oktober 2022, nr. 278 653, punt 4.3.9.).

Het is echter duidelijk dat uit de informatie die door de partijen in de verschillende fasen van de procedure werd voorgelegd, de volgende risicoprofielen kunnen worden geïdentificeerd:

- (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

De twee risicoprofielen kunnen elkaar ook tot op zekere hoogte overlappen.

Wat betreft het toegedicht karakter van de voormelde profielen, is het gezien de door beide partijen voorgelegde informatie mogelijk dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspannt om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. Ook in de "Country Guidance: Afghanistan" wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghaanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen. Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging. Het komt aan verzoeker toe dienaangaande concrete elementen aan te voeren.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort (EUAA "Country guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu, en na aandachtig onderzoek van het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat hij ook niet beschikt over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de nood aan internationale bescherming in het licht van de vrees die verzoeker aanvoert in verband met de verwestering of het overschrijden van religieuze, morele en/of sociale normen.

In de bestreden beslissing wordt immers geoordeeld dat verzoeker geen "*concrete elementen*" heeft aangehaald "*waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming*". Verweerder erkent daarbij dat bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening gehouden worden met risicobepalende omstandigheden.

Echter, na lezing van het administratief dossier en in het bijzonder van het gehoorverslag, moet de Raad vaststellen dat deze vrees door verweerder niet als zodanig werkelijk is onderzocht voordat de bestreden beslissing werd genomen, hoewel verweerder wel uit eigen beweging gemotiveerd heeft over de grond van die vrees in de bestreden beslissing, zonder evenwel verzoeker in de gelegenheid te stellen zijn argumenten

dienaangaande naar voren te brengen. Verzoeker is hierover immers niet ondervraagd tijdens zijn persoonlijk onderhoud en de Raad wijst op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting.

Thans heeft verzoeker in het dossier nieuwe concrete elementen voorgelegd waaruit volgens hem kan blijken dat hij daadwerkelijk zou worden vervolgd indien hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst wegens zijn werkelijke of toegedichte verwestering. Zoals reeds aangestipt, is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te betrekken in de beoordeling (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

In de voorgaande door verzoeker geciteerde rapporten van UNHCR en OSAR wordt gewag gemaakt van individuen die, wanneer zij terugkeerden uit Westerse landen, werden bedreigd, gemarteld of gedood omdat zij worden verdacht waarden te hebben aangenomen die met het westen worden geassocieerd. Verzoeker verwijst naar zijn voltijdse tewerkstelling, de aanbevelingsbrieven en integratieattesten. Zo wijst hij in het bijzonder naar zijn actieve deelname in diverse activiteiten georganiseerd door het project (...), zoals een dag kajakken, hetgeen uit de voorgelegde foto's blijkt. Verzoeker benadrukt dat al deze activiteiten met zowel meisjes als jongens doorgaan. Ter terechtzitting blijkt verzoeker ook de steun te genieten van verschillende familieleden in de zaal. Verzoeker toont de identiteitskaarten/verblijfskaarten van zijn broer S., zijn schoonbroer, zijn zus, zijn schoonzus en nicht, allen aanwezig in de zittingszaal. Uit het gehoorverslag blijkt tevens dat verzoeker actief is op de sociale media zoals Instagram en Facebook. Het kajakken, de sociale media alsook de deelname aan (integratie)activiteiten in gemengde groepen en zijn tewerkstelling kunnen als een vorm van afvalligheid als gevolg van verwestering worden aanzien in Afghanistan.

De Raad merkt op dat zelfs indien uit zijn verblijf in België op zich niet zou blijken dat verzoeker andere normen en waarden heeft, waarover thans geen uitspraak kan worden gedaan, ook toegeschreven westerse waarden en normen een grond voor vervolging kunnen zijn gezien de hoger aangehaalde landeninformatie (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet). Wat betreft de leeftijd blijkt dat niet wordt betwist dat verzoeker maar juist 18 jaar was als hij Afghanistan heeft verlaten. Nergens leest de Raad verder in de voorgelegde info dat het feit dat men familie heeft in Afghanistan een garantie is dat men geen vervolging zou riskeren in geval van een (toegeschreven) verwestering. Zoals *supra* aangehaald, blijkt overigens uit de het rapport "*Afghanistan targeting of individuals*", van de EUAA van augustus 2022, waarnaar verweerder verwijst in de beslissing, dat er ook melding wordt gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden.

Het komt aan verweerder toe om een gepersonaliseerd onderzoek van het geheel van deze elementen te verrichten, rekening houdend met het profiel van verzoeker.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om in het kader van een devolutief beroep te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN